

— Значи потрѣбни ни сѣ голѣми и широки крилѣ?

— Погледеи, Чонке, колко сѣ голѣми крилѣтѣ на птичката, когато тя е расперена, и колко е малка самата птичка! А въ сжщностъ тя е и още по калка, отколкото ни се види. Това ще забѣлѣжимъ, когато изщипемъ (оскубимъ) перушината отъ трупа ѝ. Сега ти можешъ да си прѣдставишъ, колко голѣми крилѣ трѣбва да имашъ, за да можешъ да хвѣркашъ. А за възрастентъ човѣкъ крилѣтѣ трѣбва да бѣдѣтъ съвсѣмъ чудновати.

— Значи, за да мож да хвѣркамъ, ми трѣбватъ вмѣсто рѣцѣ — голѣми и широки крилѣ? повторила Чонка.

— Да, непрѣмѣнно, отвѣрнѣла Богданка. — Но слушай, Чонке, ако много желаешъ да хвѣрчишъ, можешъ да се упражнишъ и безъ крилѣ, само че не въ въздуха, а въ водата.

— Какво е това хвѣрчене? Това значи да плувашъ.

— Да, да плувашъ, — ама плуването е хвѣрчене по водата. Рѣцѣтѣ и нозѣтѣ на плувеца вършѣтъ сжщата работа въ водата, каквато крилѣтѣ на птицитѣ — въ въздуха. Ти навѣрно си видѣла какъ изведнѣжъ лѣстовичкитѣ се спускатъ ниско до земята, — сжщо така и плувеца се гмурка въ водата. Когато птицитѣ хвѣрчѣтъ, тѣ си оставятъ крилѣтѣ свободно расперени на страна, а когато се повдигатъ нагорѣ, тѣ начеватъ да ги махатъ нагорѣ и надолу. Така прави и плувеца съ рѣцѣтѣ и нозѣтѣ си.

Рибитѣ дѣйствуватъ въ водата съ своитѣ плавателни перки сжщо като птицитѣ въ въздуха.

— А какъ мислишъ ти, Богданке, на коя птица сѣ най голѣми крилѣтѣ? попитала Чонка.

— Най-голѣми сѣ крилѣтѣ на хвѣрчащитѣ мишки, затова тѣ хвѣрчѣтъ много бързо. Сжщо така много широки сѣ крилѣтѣ и на насѣкомитѣ, напримѣръ на осата, на пчелата, на пеперудата, и тѣ много бързо летѣтъ.